

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XVI. Castissima Dei parens sibi dediti pictoris famam tuetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

MIRAC. VIRG. XV.

Virginis arbitratu pius uir Ticini Episcopus deligitur.

Hieronymus, ciuis Ticinensis, & clericus, quotidie Virginis pietatem mira religione implorabat, & obtestabatur, illiq. placere, magnopere studebat. Forte Ticini episcopus è uita excessit. Sacerdotes omnes ieunijs ac supplicationib. publicè decretis Deum precati sunt, ut, quinam episcopatu dignus esset, indicaret. sibi mirificè deditum uirum quendam interim Virgo adiit; eiq. edixit, ut Ticinensem populum moneret; uti scribam suum Antistitem adscisceret. quaerēti illi de ipsa Virgine, quinam esset ille scriba; respondit ipsa, eum esse, cui Hieronymo nomen erat; quo nemo eo tempore pietate erga Deū insignior erat, qui fideliter, & studiosè Deo inferuiebat. Eam rem Ticinenses exitu praestare minimè distulerunt. Itaq. pio uiro dum uixit, tantus homos delatus est; post mortem uero beato coeli aeuo cum sempererna felicitate frui coepit.

MIRAC. VIRG. XVI.

Castissima Dei parens sibi dediti pictoris famam tuetur.

In opulento coenobio Hieronymus pictura mirificè delectabatur; & operam praecipue dare solebat; ut Virginem, quam posset, pulcherrimè pingueret. Quod si pingenda erat Satanae imago, obni-

coherens
Q 2 xè

xè laborabat , ut deformissimum ex se opus profici-
sceretur; & picto simulachro, in eius facie excrebat.
Immortale odium exercens cacodaemon, cum pictore,
in eo luxuriae ardenteis flamas excitare studuit.
Quare se se improbus in formosissimae mulieris for-
mam uertit , quae monaco sui copiam se facturā pol-
licebatur; modo in re facillima sibi obtemperaret. Ad
omnia se paratum dixit Hieronymus ; cui detestanda
mulier respondit, ut, postquam sacrario praecerat, ua-
sa omnia argentea , & aurea sacris usib. addicta una
congereret , illisq. collisis ad se aurum , & argentum
perferret. futurum. n. promisit, ut se statim poteretur,
suamq. ipse uoluptatem expleret . Ea re statim, absq.
ulla mora facta, scelestus, deposita mulieris forma, al-
tius clamauit, ut monaci illuc currerent, furemque Hie
ronymum in furto deprenderent, qui aurum, & argen-
tum auferebat . Illi uasa effracta uidentes , sciscita-
bantur; quanam dementia, aut furore captus esset . Is
prae timore obmutuit. At quia noctis tēpus erat, eum
ad columnā deligarunt, ut postero die, cūm illuxisset,
matriūs de illo decernerent. Interim cacodaemon
miserum uinculis adstrictum illudebat, haec inquiēs:
En, lepidum caput, non potuisti effugere, tu illud unū
studebas, ut turpisimi monstri deformitatem muta-
mea imago referret ; ac uultum etiā sputo foedebas.
Par parinunc refiero; uerū tecum peius agetur , qui
publico iudicio damnandus , & igne cremandus es .
Nunc à tua Maria implora auxilium, quam insigniter
pulchram semper pingebas . Memor ille singularis
eius misericordiae , qua suos semper Virgo comple-
titur; illā uerè, & ex animo obsecrabat ut sui, in tāto
periculo,

periculo, miseresceret. Eius precib. mota, pietatis regina, dixit, fortis animo, Hieronyme, & posthac te contra Satanae dolos constatiūs, & ualidiūs munias, & obfirmes; nec finas te in huiusmodi errores amplius deferri. Non. n. à me unquam desereris. Quintam statim è Hieronymo sublatis vinculis, cacodemon, solo Virginis nutu, ad eādem catenā obstrictus est. Itaq. matutinarum precationum tēpore ea omnia diligenter monacus praestitit; quae ab aedituo, & sacrarij praefecto solent exigi. Vbi in templum coenobitae uenere, uasa integra, & ibidem munere suo Hieronymum fungentem uident; quem ipsi adhuc columnae uinctum credebant. Recta autem ad columnam euntes, illic generis humani captiuum hostē periunt; qui, cūm diu ab illis, & multū uapulasset; striore maximo effugit. Deniq. uero rem omnem Hieronymus ab origine omnib. exposuit.

MIRAC. VIRG. VII.

Pudicissimis duab. sororib. impudicitiae impressa nota, diuinities eluitur.

PAUPERRIMA mulier, quae Virginem sanctissimè colebat, & augustè uenerabatur duas filias, quas habebat, ei dicauit, ad eius cultum ipsarum animos, & menteis maxima diligentia instituēs; & confirmans. Sed quia dubitabat, ne ob paupertatem, illarum puritas periclitaretur, eas ante Virginis facillum ipsi Virgini cōmendauit; huncq. habuit sermonem: Regina, mulierum gloria, feminarum decus, hasce